

ಈ ಸ್ವರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ !

ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆಯಿಂದ ಚಿತ್ತ ಲಹರಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಆಡಳಿತ ಸಾಗಿರುವಾಗ ಜನತೆಯಾದರೂ ಜಾಗೃತವಾಗಿದೆಯೇ ? ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಐದು ವರುಷ ಕ್ಲೋಮ್ ಚುಣಾವಣಿ ಬಂದಾಗ ದುಡ್ಡುತಕ್ಕೊಂಡು, ಜಾತೀಯತೆಗೆ ಮನಸೋತು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಮತಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಐದು ವರುಷದವರೆಗೆ ಅತ್ತ ಇಣಕಿ ಸಹ ನೋಡದಂತ ನಮ್ಮ ಮತದಾರರು ಹೊಣೆಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಶತ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಸರಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಮತ ದಾರರು ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಶ್ರಮವನ್ನೂ ಅದೂ ಐದು ವರುಷದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಸಹ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧ ರಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೆಂಬವರು ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರ್ಶಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ವೈಚಾರಿಕ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಪರಕೀಯ ರಾಜ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಕ್ಕಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲರನ್ನೆಗಳನ್ನು ಟಾರರೋಡ ಮಾಡಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿ, ಆಫೀಸರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗದು. ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರವಾಗದೆ ಕೇವಲ ಮಲಮುಪಟ್ಟಿ ಬಡೆಯುವದ ರಿಂದ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗದು.

೨೫ ವರುಷಗಳ ಈ ದೀರ್ಘ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನು ಎಂಬದನ್ನು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಈಗಲಾದರೂ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾದದ್ದಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಸುರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕವಾದೀತು.

ಸ್ವರಾಜ್ಯವು ಸುರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಸುರಾರಾಜ್ಯವಾಗುವದು ಬೇಡ !

ಬ್ರಿಟಿಶರ ಮಾನವೀಯತೆ !

ಬ್ರಿಟಿಶರು ವ್ಯಾಪಾರದ ಆಶೆಯಿಂದ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯೆಂಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ನಮ್ಮ ದಡ್ಡತನ, ಒಳಜಗಳ, ಏಕರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯು ಅಭಾವ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಲಾಭ ಪಡೆದು ೧೭೫೭ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಅವರು ಬಂಗಾ

ಲದ್ಧಿ ಉ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಪಡೆಸರು. ಬರಬರುತ್ತ ಇಡಿ ಭಾರತವನ್ನೇ ಬ್ರಿಟಿಶರು ತಮ್ಮ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಂಡರು. ೧೮೧೮ ರಲ್ಲಿ ಪೇಶವೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಸಮ್ರಾಟರಾದರು. ಕಂಪನಿ ಸರಕಾರವು ದೋಚಿ ಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಅಸಂತೋಷದ ಹಾಗು ಬಂಜಾಯದ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಪೇಶವೆ ರ್ಕುಾಂಚಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ಮೊದಲಾದವರು ೧೮೫೭ ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ೧೯೦೬ ವರೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಶ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವವೇ ರೀತಿ ವಿರೋಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವರಾಜ್ಯವು ನನ್ನ ಜನ್ಮದಿಂದ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದೇ ತಿರುವೆನೆಂಬ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಮುಖಾಂತರ ಚಳವಳಿ ಸುರು ಮಾಡಿದರು. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಗುಂಡು ಬಾಂಬು ಹಾರಿಸಿ ಕೆಲ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದರು. ಆದರೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಲೋಕಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿಯರಿಗೇ ಸಲ್ಲುವದು. ೧೯೦೬ ರಿಂದ ೧೯೪೭ ರ ವರೆಗೆ ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರುಷ ನಾವು ಭಾರತೀಯವರು ಸತತವಾಗಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತ ಬಂದೆವು. ನಿಶ್ಚಯ ಜನಾಂಗವು ಸರ್ವಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆ ಭಾರತದ ಹೊರ್ತು ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ಸಿಗಲಾರದು. ಈ ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ ಸರಕಾರ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ದಬ್ಬಳಿಕೆ ನಡೆಸಿ ತಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು ನೂರಾರು ದೇಶಭಕ್ತರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿತು. ಒಂದೆರಡುಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಂದಿತು. ಮಹಿಳೆಯರಮೇಲೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಲಾಠಿ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿತು, ಮೂರು ಲಕ್ಷದ ವರೆಗೆ ದೇಶಭಕ್ತರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೂ ಅಟ್ಟಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆದದ್ದು ೪೦ ಕೋಟಿ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಚಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಗ್ಗದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿತೆಂಬುದರ ಕಲ್ಪನೆ ಬಾರದಿರದು. ಬಾಡಿಗೆಯಿಂದ ಇದ್ದವರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುಸೂತ್ರ ಹೊರಬೀಳದಿರುವಾಗ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಾಳಿಯಸಲುವಾಗಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಲಣೀರಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲು ಹಿಂಜರಿಯದ ನಾವು ಇಂಥ ಪ್ರಚಂಡ ದೇಶವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಾಡುವಾಗ ತೆತ್ತ ಬೆಲೆಯಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರಾದವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು ಗುವದು.

ಈ ಹೋರಾಟದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ ಸರಕಾರವು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಬಾಂಧವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಿಂಸೆ, ಪೀಡೆ, ದಬ್ಬಳಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾವು ನಿಷೇಧ ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಹೋರಾಟಮುಗಿದಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವ ಸಂಗತಿ ಯಾವುದು ?

ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಸಿದರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಿಟ್ಟರನು ೩೫ ಲಕ್ಷ ಜ್ಯೋಜನರನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿದನು ! ಸಮತಾವಾದದ ಡಂಗುರ ಸಾರುತ್ತಿರುವ ರಶಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧ ಚಕಾರ ಶಬ್ದ ತೆಗೆಯುವವರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ದೇಶ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಸೈಬೀರಿಯಾಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿ ಅವರ ಇತಿಶ್ರೀ ಮಾಡುವದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ !

ತೀರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ ನರಾಧಮರು, ರಾಕ್ಷಸರು ಬಾಂಗಲಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅಮಾನುಷ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ಇವೆ. ಸುಮಾರು ೪೦ ಲಕ್ಷ ದೇಶ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಇರುವ ನೋಣದಂತೆ ತುಳಿದು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಯಿತು. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಮಹಿಳೆಯರಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸರೂ ನಾಚಿ ಹಿಂಜರಿಯುವಂಥ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಕೋಟ್ಯಾಧಿ ಜನರು ಮನೆಮಾರು ಕಳೆಕೊಂಡು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ಶರಣಾರ್ಥಿಗಳಾದರು !

ಈ ಘಟನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ ಸರಕಾರ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. "ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರು ಭಾರತೀಯ ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಜನಕ"ರೆಂದು ಬ್ರಿಟಿಶ ಸರಕಾರ ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಶರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲು ಬಹಿರಂಗ ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಿದ್ದ ಗಾಂಧೀಜಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡುವೈರಿಯೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಸಾವರಕರ, ಸೇನಾಪತಿ ಬಾಪಟರಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆಜನ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜೇಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜೇಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರು ಅನೇಕ ಸಾರೆ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ವಿಷ ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂಥ ವಿಚಾರ ತಪ್ಪಿಸಹ ಅವರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ವರೇ ಆದ ಅವರ ನವಕರರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿದರು, ಪೀಡಿಸಿದರು, ಹಿಂಸಿಸಿದರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ತನ ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೇಲಿನವರಿಂದ ಭಲೆ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲಿನ ದರ್ಜೆ ಪಡೆಯಲು ಅಧಿಕಾರಮೀರಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ರಶಿಯನ್ನರ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಹಿಟ್ಟರನ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೋಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಹೋಲಿಸಲೂಬಾರದು. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಗುವದು.

ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ (ಕಾಲು ಶತಮಾನದ) ವರುಷವೂ ಅಹುದು. ಮಹಾಯೋಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿಯ ವರುಷವೂ

ಅಹುದು. ಅರವಿಂದರು ದ್ವಿತೀಯ ಜಾಗತಿಕ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಬ್ರಿಟನ್ನ ಅಮೇರಿಕಾಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಆದೇನಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಮಟ್ಟ ಮೊದಲಾದವರು ಜೇಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಿಟ್ಟುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಶರ ವಿರುದ್ಧ ನಾವು ಬಂಡುಹೂಡಿ ಜೇಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಬ್ರಿಟಿಶರಿಗೆ ಜಯವಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಅರವಿಂದರು ಯಾಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಜ್ಜ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು. ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರಿಯಬಲ್ಲವರು. ಅರವಿಂದರು ದ್ರಷ್ಟಾರರು, ಮಹಾದೋಷಿಗಳು, ಭವಿಷ್ಯ ರೂಪಿಸುವವರು, ಜಗತ್ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವವರು, ಬ್ರಿಟಿಶರು ಮಾನವತಾವಾದಿಗಳೆಂದೂ ಹಿಟ್ಟರನು ರಾಕ್ಷಸತಾವಾದಿಯೆಂದೂ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಕೂಡ ಬ್ರಿಟಿಶರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರು. ದಾಸ್ಯವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅವರ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ ಬ್ರಿಟಿಶ ಜನತೆಯನ್ನು ಅವರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರು ಬ್ರಿಟಿಶರ ವಿರುದ್ಧ ಕಿಡಿಕಡಿಯಾಗಿ ಕಾದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ನ್ಯಾಯ ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಕಾಯದೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೇಕಿ ದ್ದರು.

ಹಿಟ್ಟರನ ಅಥವಾ ಜಪಾನಿನ ಸೈನಿಕಸಹಾಯಪಡೆದು ಸುಭಾಷಚಂದ್ರ ಬೋಸ ರಂಥವರೂ ಭಾರತದಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವದನ್ನು ಪಂ. ಜವಾಹರಲಾಲ್ ಅವರ ಕಾಗೆಯೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಿಟನ್ನು ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆ ಯುಳ್ಳ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಇಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೋರಾಟ ನಡೆದಾಗಲೂ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೋರಾಟದ ಕಾಲದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಇಡುವದು ಸರಿ ಅಲ್ಲ. ಸಮಂಜಸವೂ ಅಲ್ಲ. ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಗ ದೊರೆಯಿತು, ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಜಾಣ್ಮೆ ತನದ ಮಾನವೀಯತೆಯೇ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ೧೫ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೪೭ ರವರೆಗೆ ಯಾವದೇ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಯ. ಯಾವ ದೇಶವೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಯುದ್ಧ ಮಾಡದೆ, ರಕ್ತದ ಕಾವಲಿ ಹರಿಸದೆ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರತಿಕಾರದಿಂದ, ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಹೋರಾಟದಿಂದ ಭಾರತವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದದ್ದು ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಘಟನೆ. ಇಂಥ ಹೊಸ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಬ್ರಿಟಿಶರ ಮಾನವೀಯತೆಗೂ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವು ಸುರಾಜ್ಯ ಹೇಗಾದೀತು ?

ಸಾ ತಂತ್ರ ವೀರರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ದಾಯಿತು. ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಅನೇಕರು ಪ್ರಾಣಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಕಾಲುಶತಮಾನದ ಕಾಲ ಸಂದಿಹೋದದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವೀರರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯವು ಸುರಾಜ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಯಾಣರಾಜ್ಯದ ಮಾತಂತೂ ದೂರೇ ಉಳಿಯಿತು ಹೊದಲು ಸ್ವರಾಜ್ಯ, ಬಳ್ಳಿ ಸುರಾಜ್ಯ, ಕೊನೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣರಾಜ್ಯ, ಹೀಗೆ ಮೂರು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಏರಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಸುಖ ಶಾಂತಿ. ಇದುವೇ ಮಾನವನ ಇಸಲೋಕದ ಆದರ್ಶ ಸಾಧನೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುವದು. ಪ್ರಗತಿಯಿಲ್ಲದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮವಾದವು ಮರುಳ ವೇದಾಂತವಾದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮವಿಲ್ಲದ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಗತಿಯು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ, ಶುದ್ಧ ಬೂಟಾಟಿಕೆ. ಕುರುಡ ಕುಂಟರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದ ಹೊರ್ತು ಅವರಿಬ್ಬರ ದಾರಿ ಸಾಗಿದಂತೆ ಇದು ಅದೆ. ಕಲ್ಯಾಣರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಬಿಜ್ಜಳನ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ರಾಜ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೈತಿಕ, ಶೀಲ, ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಯೇ ಕಲ್ಯಾಣರಾಜ್ಯದ ಬುನಾದಿ. ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯವಾಗಲು ಮೊದಲು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಡಳಿತವುಳ್ಳ ರಾಜ್ಯ ಬೇಕು. ಅದು ಇದು ನಮಗೆ ದೊರಕಿ ಕಾಲು ಶತಮಾನವಾಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಸಾಗಿದರೆ ನೂರು ವರುಷಗಳಾದರೂ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲಾರದು, ಸುರಾಜ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಎಲ್ಲೆಯೋ ನಾವು ತಪ್ಪಿ ದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಕುರುಡನು ಹಗ್ಗ ಹೊಸದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಅನಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನೆ ನಡೆದೀತು, ಮುಂದಿನ ದಾರಿಸಿಕ್ಕಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ವಿಚಾರಮಂಥನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ